

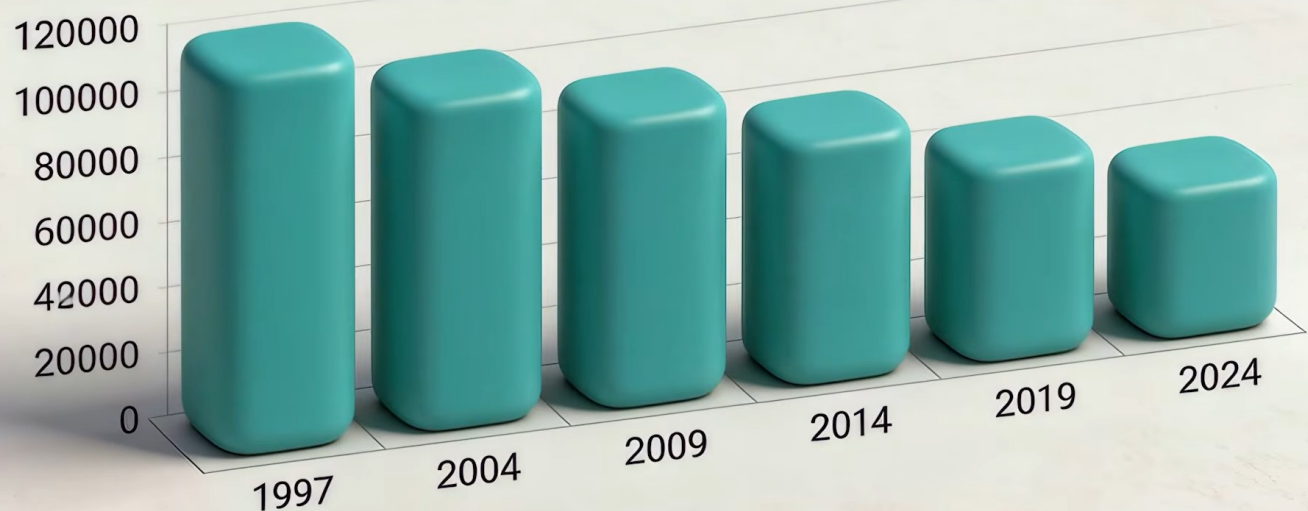

LISTINA V CÍRKVI

Vladimír Chlup

ARCIDIECÉZE OLOMOUCKÁ

**POČET ÚČASTNÍKŮ
NEDĚLNÍCH BOHOSLUŽEB**

Rozloha: 10 018 km²

Počet obyvatel: 1 320 000

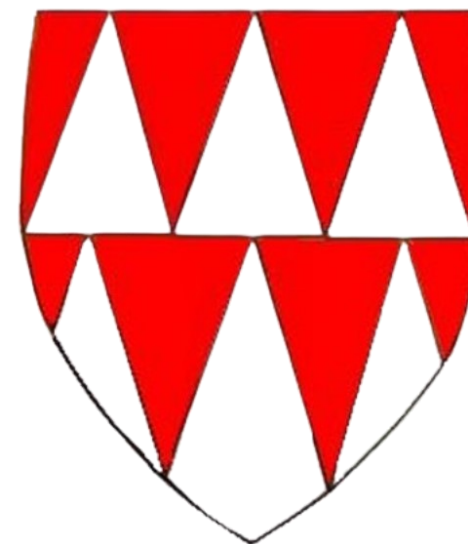
Počet katolíků: 568 000

Počet farností: 418

Počet děkanátů: 21

Počet aktivních kněží: 211

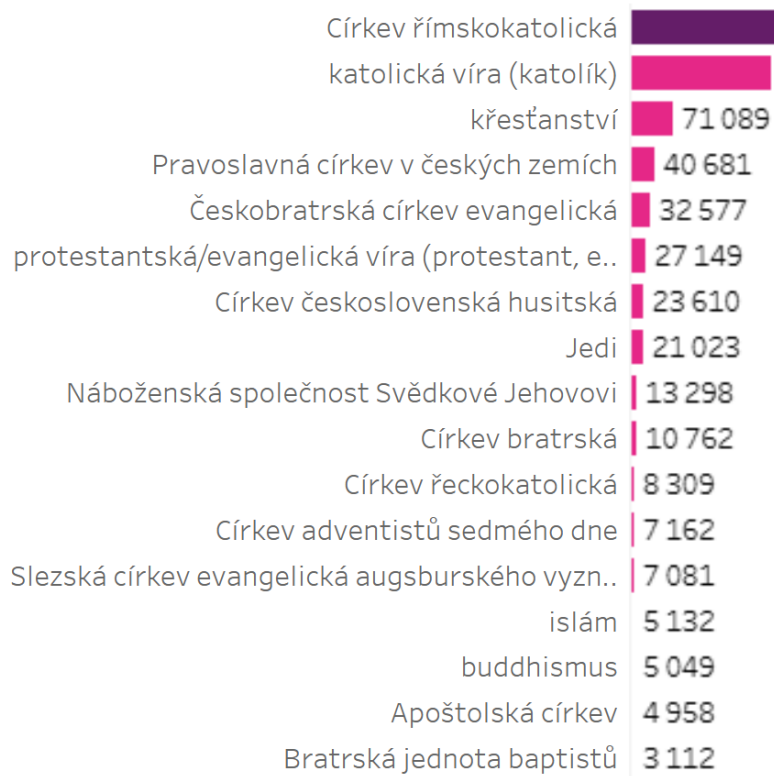
„7. mechanizovaná brigáda (7. mb)“

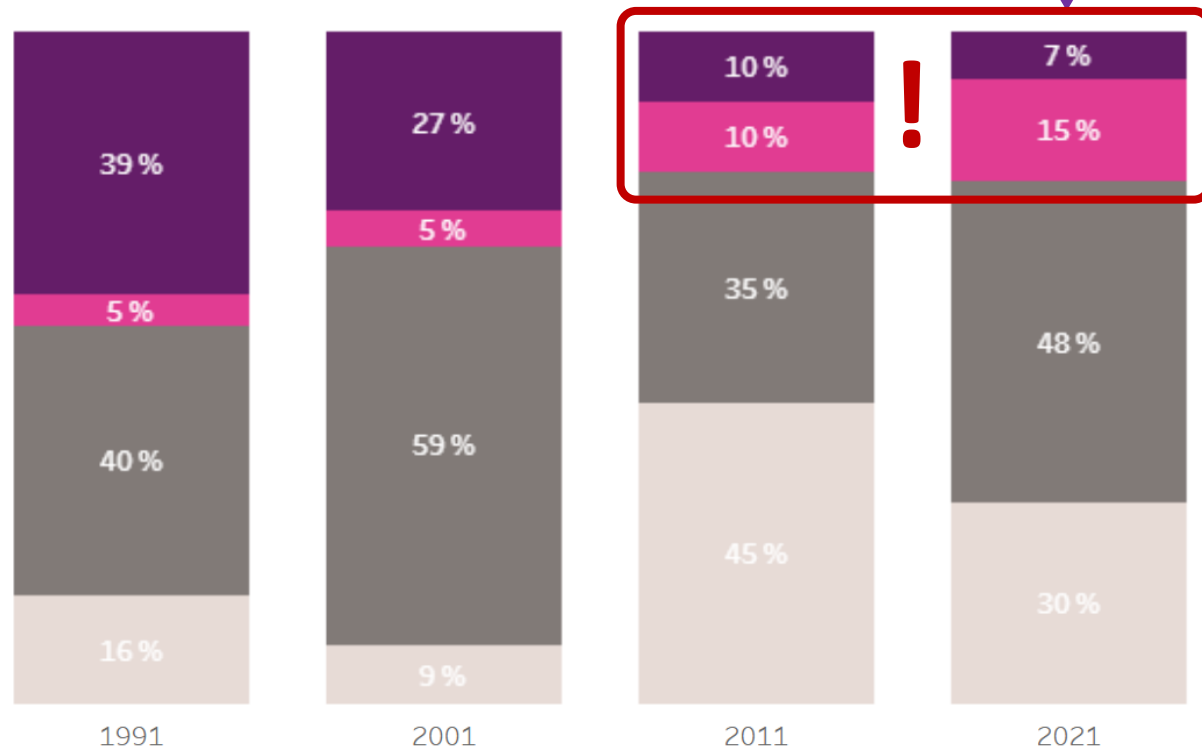
PROČ KLESÁ POČET VEŘÍCÍCH?

- „... a za všechny zemřel proto, aby ti, kteří jsou naživu, nežili už sami sobě, nýbrž tomu, nýbrž tom, kdo za ně zemřel i vstal“ (2Kor 5,15)
- „Všemohoucí, věčný Bože, ty řídíš všechno na nebi i na zemi; vyslyš prosby svého lidu a dej našim dnům svůj řád a mír. Prosíme o to skrze tvého Syna ...“
(vstupní modlitba 2. neděle v mezidobí, cyklus A)
- „... bud' vůle Tvá, jak v nebi, tak i na zemi ...“
(modlitba Otče náš)

KLESÁ POČET „VĚŘÍCÍCH“?

Podíly věřících podle sčítání lidu (1991-2021)

■ Církev římskokatolická
■ Ostatní věřící

■ Nevěřící
■ Neuvedeno

CIVILIZAČNÍ KULTURA „ZÁPAD“

„A právě ta panstvíchtivost, která vedle jiných lidských neřestí tkvěla v celém římském národě obzvláště hluboko, jakmile v některých mocnějších jednotlivcích nabyla převahy, vnutila pode jeho otroctví také ty ostatní, sklíčené a vyčerpané.“
(sv. Augustin, O Boží obci, I. 30)

buius mundi. Secūdi quatuor exus sum eaz seu procurum. Tertij nero: qui z postremi: debitos sineo. Ita om nes. xxi. libri cum sint de utraq ciul tate conscripti: tituli tamē a meliore acceperunt: ut de ciuitate dei post' uo carent. In quoz decimo libro nō de buit pro mē AURELIUS Abrae sa crificio fia AUGUSTINUS. Tam inf diuinas uctin. O BOŽÍ je: qm hoc illi i uisione me OBCE est. In. xxi. li bio quod dicitur. (1) Samuel: nō erat de filijs Aaron: alcenduz potius fuit: non erat filius sacerdotis. Filios quippe sacerdotuz defunctis sacero tibus succedere magis legitimi mo ris fuit. Nam in filijs Aaron reperit' pater Samuel: sed saceros nō fuit: nec ita i filijs ut cū ipe genuit Aaron:

„Odstraníme-li spravedlnost, co zůstane z vlád, ne-li veliké loupežnické podniky?“
(sv. Augustin, O Boží obci, IV. 4)

z Římského impéria

na Západ

Západ jako obraz Trojjediného Boha

Codex Theodosianus (438)

511

Lex Salica

„Dům Boží, jenž pokládáme za jediný, je tedy trojí. Na tomto světě se jedni modlí, druzí bojují a ostatní pracují. Všichni dohromady tvoří celek a nemohou existovat jedni bez druhých. Na úradě jedněch tak spočívá dílo druhých, takže si všichni vzájemně pomáhají.“

(Adalberon z Laonu, období mezi léty 977 – 1030)

„... lidské pokolení se dělí na ty, kteří se modlí, ty, kteří obdělávají půdu, a ty, kteří válčí. ... Všichni jsou si tak vzájemně nápomocni.“

(Gérard I. z Cambrai, období mezi léty 1012 – 1051)

410 LET „KOHO PANSTVÍ TOHO VÍRA“ (1555 – 1965)

mj. k podpisům vyjmenováno 31 arcibiskupů a biskupů + 11 opatů

AT-O66TA/HHSTA UR AUR, 1555 IX 25 Reichstagsabschied zu Augsburg (Augsburger Religionsfriede), 1555.09.25 (Einzelstück (Aktendruck, Bild, Karte, Urkunde))

Augsburské říšské rozloučení [“Augsburský náboženský mír”], 25. 9. 1555

1515 LET KULTURY ZÁPADU (511 – 2026)

511

DESATERO

1. Nebudeš mít jiné bohy mimo mne.
2. Nevezmeš jména Božího nadarmo.
3. Pomni, abys den sváteční světil.
4. Cti otce svého i matku svou.
5. Nezabiješ.
6. Nesesmilníš.
7. Nepokradeš.
8. Nepromluvíš křivého svědectví proti bližnímu svému.
9. Nepožádáš manželky bližního svého.
10. Nepožádáš statku bližního svého.

1555

absolutismus

- oligarchie
- timokracie
- ochlokracie

1965 – 1991 přechodné období

„koho panství, toho víra“

35 let svrchovanosti (přirozeného) zákona – základních práv a svobod

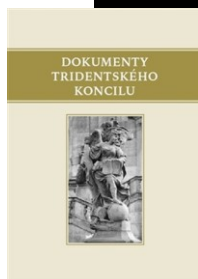
SOCIÁLNÍ NAUKA CÍRKVE 1891 – 1965 (74 let)

dokumenty
Tridentského koncilu
(1545 - 1563)

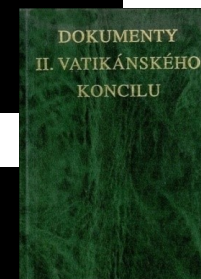
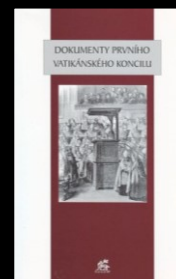

dokumenty
Prvního vatikánského koncilu
(1869 – 1870)

dokumenty
Druhého vatikánského koncilu
(1962 – 1965)

OBDOBÍ
„koho panství, toho víra“

autorita Písma a tradice
ospravedlnění vírou a skutky
sedm Svátostí
skutečná přítomnost

Rerum novarum (1891)
Quadragesimo anno (1931)
Mater et Magistra (1961)
Pacem in terris (1963)

*52. ... Proto je tato nauka slučitelná
s každou opravdu demokratickou
formou vlády.*

Konstituce

- Dei Verbum
- Lumen Gentium
- Sacrosanctum Concilium
- Gaudium et Spes

Deklarace

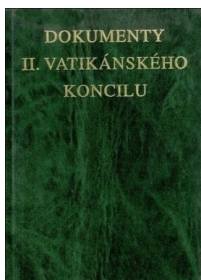
- Gravissimum Educationis
- Nostra Aetate
- Dignitatis Humanae

Index zakázaných knih

UČITELSKÝ ÚŘAD CÍRKVE PO ROCE 1965 (již přes 60 let)

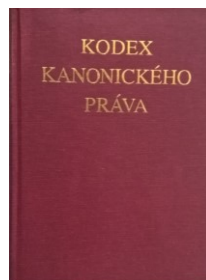
dokumenty Druhého vatikánského koncilu
(1962 – 1965)

GS 76

Vždycky a všude však jí má být dovoleno opravdu svobodně hlásat víru, učit svou společenskou nauku, bez překážek plnit svůj úkol mezi lidmi a posuzovat z hlediska mravního i ty věci, které patří do oblasti politiky, **vyžadují-li to základní práva lidské osoby nebo spása duší**. Přitom bude používat všech prostředků, ale jen takových, které jsou v souladu s evangeliem a dobrem všech lidí v různých dobách a situacích.

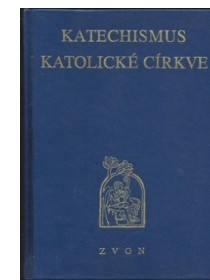
Kodex kanonického práva
(1983)

CIC kán. 747 § 2

Církvi přísluší vždy a všude hlásat mravní zásady včetně těch, které se týkají společenského pořádku, a také posuzovat kteroukoliv lidskou záležitost, pokud to **vyžadují základní práva lidské osobnosti nebo spása duší**.

Katechismus katolické církve
(1991 – 1997)

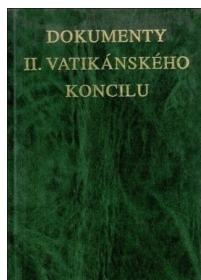
KKC 2032

Církev, „sloup a opora pravdy“ (1 Tim 3,15), „převzala od apoštolů Kristův slavnostní příkaz zvěstovat pravdu o spáse“. Je úkolem církve „vždy a všude hlásat mravní zásady včetně těch, které se týkají společenského pořádku, a také posuzovat kteroukoli lidskou záležitost, pokud to **vyžadují základní práva lidské osobnosti nebo spása duší**“.

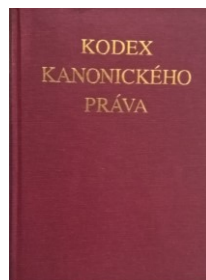
EVANGELIZACE „2.0“

LATINSKÁ CÍRKEV A MEZINÁRODNÍ PRÁVO

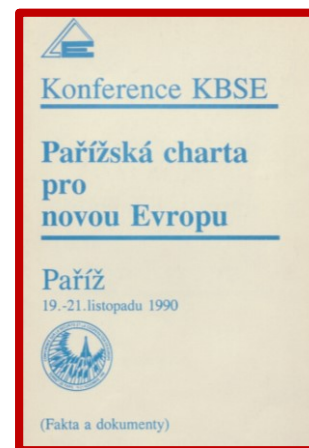
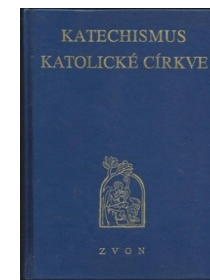
dokumenty Druhého vatikánského koncilu
(1962 – 1965)

Kodex kanonického práva
(1983)

Katechismus katolické církve
(1991 – 1997)

Závěrečný akt Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě
(1. srpna 1990)

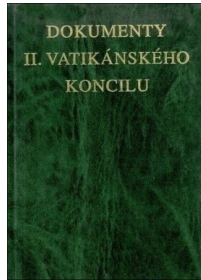
Pařížská charta pro novou Evropu
(20. listopadu 1990)

VII. „V oblasti lidských práv a základních svobod budou zúčastněné státy postupovat v souladu s cíli a zásadami Charty OSN a s Všeobecnou deklarací lidských práv. Budou také plnit své závazky z mezinárodních deklarací a dohod v této oblasti včetně závazků obsažených mezi jiným v Mezinárodních paktech o lidských právech, pokud jsou jimi vázány.“

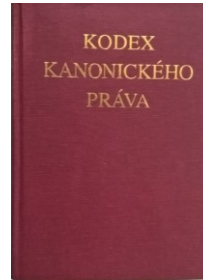
„Lidská práva, demokracie a právní stát Zavazujeme se budovat, upevňovat a posilovat demokracii jako jediný systém vlády našich národů. V tomto úsilí se budeme řídit následujícím: Lidská práva a základní svobody jsou vrozeným právem všech lidských bytostí, jsou nezczitelné a zaručené zákonem. Jejich ochrana a podpora je první odpovědností vlády. Respekt k nim je základní ochranou proti příliš mocnému státu. Jejich dodržování a plné uplatňování jsou základem svobody, spravedlnosti a míru. Demokratická vláda je založena na vůli lidí, pravidelně vyjadřované prostřednictvím svobodných a spravedlivých voleb. Základem demokracie je úcta k lidské osobě a právní stát. Demokracie je nejlepší ochranou svobody projevu, tolerance všech skupin společnosti a rovných příležitostí pro každého člověka. Demokracie se svým zastupitelským a pluralitním charakterem zahrnuje odpovědnost vůči voličům, povinnost veřejných orgánů dodržovat zákon a nestranné vykonávání spravedlnosti. **Nikdo nebude nad zákonem.**“

MEZINÁRODNÍ PRÁVO O ZÁKLADNÍCH PRÁVECH

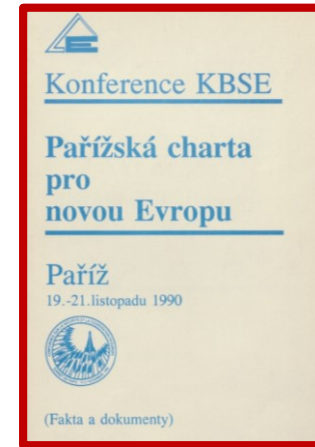
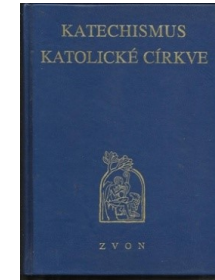
dokumenty Druhého vatikánského koncilu
(1962 – 1965)

Kodex kanonického práva
(1983)

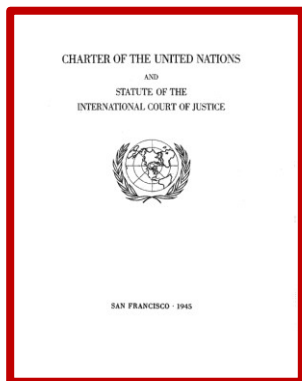

Katechismus katolické církve
(1991 – 1997)

Závěrečný akt Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě (1. srpna 1990)

Pařížská charta pro novou Evropu (20. listopadu 1990)

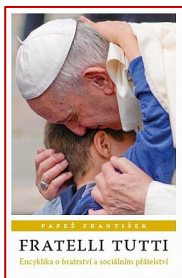
Charta Organizace spojených národů (č. 30/1947 Sb.)

Všeobecná deklarace lidských práv (10. 12. 1948)

MEZINÁRODNÍ PAKTY o lidských právech (č. 120/1976 Sb.)

uvozen ústavním zákonem č. 23/1991 Sb. a součástí ústavního pořádku dle č. 2/1993 Sb.

deklarace „Dignitas infinita“ o lidské důstojnosti, 8. dubna 2024

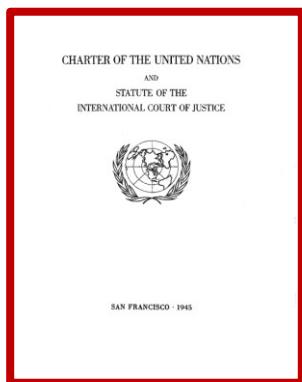

encyklika
Fratelli tutti
(2020)

7. Dnes panuje poměrně široká shoda o důležitosti a také o normativním rozsahu důstojnosti a jedinečné a transcendentní hodnotě každé lidské bytosti.¹⁴ Nicméně u výrazu „důstojnost lidské osoby“ často hrozí riziko různých výkladů, jež mohou přinést potenciální nejednoznačnosti¹⁵ a „rozpory, které nás vedou k otázce, zda je rovná důstojnost všech lidí [...] doopravdy uznávána, respektována, chráněna a podporována za všech okolností“.¹⁶

14 Na tuto Deklaraci OSN z roku 1948 navázal a dále ji rozpracoval Mezinárodní pakt OSN o občanských a politických právech z roku 1966 a Závěrečný akt Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě z roku 1975.

Charta
Organizace spojených národů
(č. 30/1947 Sb.)

Všeobecná deklarace
lidských práv
(10. 12. 1948)

ZA KBSE

MEZINÁRODNÍ PAKTY
o lidských právech
(č. 120/1976 Sb.)

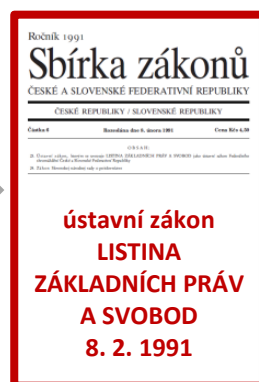
uvozen ústavním zákonem
č. 23/1991 Sb. a součástí
ústavního pořádku dle č. 2/1993 Sb.

„PROBLÉM“ LISTINY ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD

čl. 9 odst. 3 ústavního zákona
MEZINÁRODNÍHO PAKTU o občanských
a politických právech (č. 120/1976 Sb.)

čl. 8 odst. 3 ústavního zákona
LISTINA ZÁKLADNÍCH PRÁV A SVOBOD
(uvozen č. 23/1991 Sb.)

X
pro
Ústavní soud
neřešitelná
záležitost

čl. 8 odst. 3
„Listiny základních práv a svobod“
na webu PS PČR

3. Každý, kdo je zatčen nebo zadržen na základě obvinění z trestného činu, **musí být neprodleně předveden před soudce nebo jiného úředníka**, který je zákonem zmocněn vykonávat soudcovskou pravomoc, a má právo na trestní řízení v přiměřené době nebo na propuštění. Není obecným pravidlem, aby osoby čekající na trestní řízení byly drženy ve vazbě; propuštění může však být podmíněno zárukami, že se dostaví k trestnímu řízení v jakémkoli jiném stadiu soudního řízení a k vynesení rozsudku.

(3) Obviněného nebo podezřelého z trestného činu je možno zadržet jen v případech stanovených v zákoně. Zadržená osoba musí být ihned seznámena s důvody zadržení, vyslechnuta **a nejpozději do 24 hodin** propuštěna na svobodu nebo odevzdána soudu. Soudce musí zadrženou osobu do 24 hodin od převzetí vyslechnout a rozhodnout o vazbě, nebo ji propustit na svobodu.

(3) Obviněného nebo podezřelého z trestného činu je možno zadržet jen v případech stanovených v zákoně. Zadržená osoba musí být ihned seznámena s důvody zadržení, vyslechnuta **a nejpozději do 48 hodin** propuštěna na svobodu nebo odevzdána soudu. Soudce musí zadrženou osobu do 24 hodin od převzetí vyslechnout a rozhodnout o vazbě, nebo ji propustit na svobodu.

o lidské důstojnosti dne 19. července 2024

Mons. Josef Nuzík
arcibiskup olomoucký

Vážený pan
Vladimír Chlup

po více jak 300 hodinách „zadržení“ – V Olomouci 19. 7. 2024

Vážený pane Chlupe,

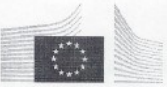
děkuji Vám za Vaši důvěru, s níž se na mne obracíte. Bohužel Listina základních práv a svobod jakož ani jiné právní dokumenty státních orgánů nespádají do mé kompetence a nejsem oprávněn vyslovovat se k jejich správnému znění. **Z toho důvodu na Vaše další podněty podobného charakteru v budoucnu již nebudu reagovat.**

Zdravím Vás a žehnám

Mons. Josef Nuzík
arcibiskup olomoucký

„o lidské důstojnosti“ dne 30. dubna 2014 (takřka před 12 lety)

ARes (2014) 138 1842

 EVROPSKÁ KOMISE
GENERÁLNÍ ŘEDITELSTVÍ PRO SPRÁVEDLNOST
30 AVR. 2014
Ředitelství C: Základní práva a občanství Unie
Oddělení C1: Základní práva a práva dítěte
Vedoucí oddělení

V Bruselu dne
JUST/C1/LK/vh/ 3686364s

Pan Vladimír Chlup
1. Máje 4
779 00 Olomouc
Česká republika

Věc: CHAP (2013)03125

Vážený pane Chlupe,

děkuji Vám za Váš dopis, který jsme obdrželi dne 10. října 2010 a ve kterém vyjadřujete své znepokojení ohledně dodržování právních norem v České republice. Odkazujete zejména na rozhodnutí Ústavního soudu o zrušení ústavního zákona o zkrácení pátého volebního období Poslanecké sněmovny (zákon o předčasných volbách). Uvádíte také, že soudní systém České republiky neposkytl dostačující odůvodnění v odpovědi na Vaše stížnosti týkající se zrušení tohoto zákona. Žádáte Evropskou komisi o zásah.

Podle smluv, na nichž je Evropská unie založena¹, nemá Evropská komise obecnou pravomoc zasahovat do záležitostí členských států v oblasti základních práv. Pravomoc zahájit řízení o porušení Smlouvy vůči některému členskému státu může uplatnit pouze tehdy, jestliže se předmětný problém týká práva Evropské unie.

Informace ve Vašem dopise však nenasvědčují tomu, že by Vámi popisované skutečnosti souvisely s prováděním právních předpisů Evropské unie. Konkrétněji řečeno, organizace voleb do vnitrostátních parlamentů nespadá do oblasti působnosti právních předpisů EU, ale je v pravomoci každého členského státu.

Z tohoto důvodu Vám musím sdělit, že Evropská komise se touto záležitostí nemůže dále zabývat.

¹ Smlouva o Evropské unii a Smlouva o fungování Evropské unie.

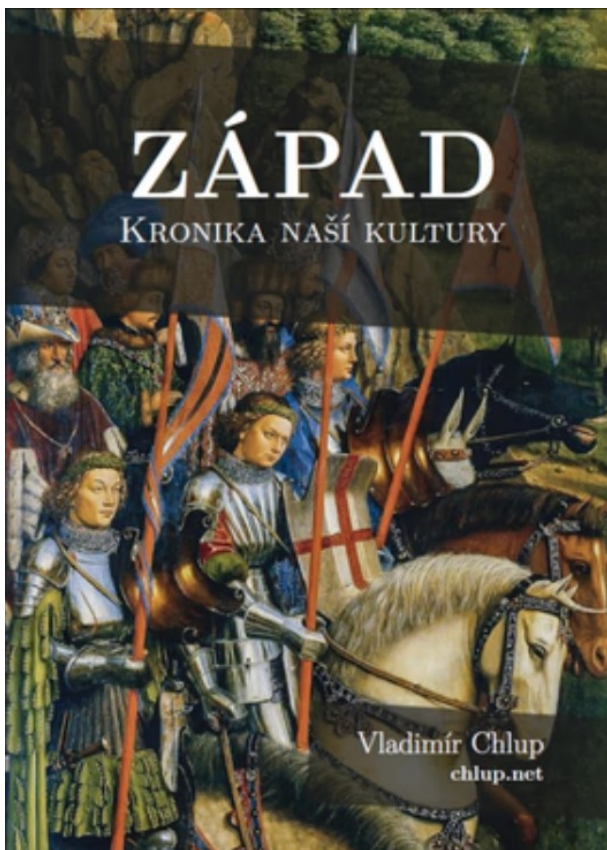
Commission européenne/Europese Commissie, 1049 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË – Tél. +32 22991111
Kancelář: MO 59 - 5/97 – Tél. přímá linka +32 229-81340

„Podle smluv, na nichž je Evropská unie založena¹, nemá Evropská komise obecnou pravomoc zasahovat do záležitostí členských států v oblasti základních práv. Pravomoc zahájit řízení o porušení smlouvy vůči některému členskému státu může uplatnit pouze tehdy, jestliže se předložený problém týká práva Evropské unie.“

¹ *Smlouva o Evropské unii a Smlouva o fungování Evropské unie*

Článek 6 Smlouvy o Evropské unii (znění dle Lisabonské smlouvy)

3. Základní práva, která jsou zaručena Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod a která vyplývají z ústavních tradic společných členským státům, tvoří obecné zásady práva Unie.

Nemějte tedy starost a neříkejte: co budeme jíst? Co budeme pít? Co si budeme oblékat? Po tom všem se shánějí pohané. Váš nebeský Otec přece ví, že to všechno potřebujete. Hleďte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno. Nedělejte si tedy starost o zítřek; zítřek bude mít své starosti. Každý den má dost vlastního trápení. (Mt, 6,31-34)

neznám jinou kulturu, která by to dokázala

Hodnocení 100%

★★★★★ 1 hodnocení

Vladimír Chlup, LISTINA V CÍRKVI, 04/2026

Registrovaný uživatel 31. března 2022

★★★★★

- stručná orientace na okraji listu
- podrobné líčení historie v souvislostech, Neznám jinou knihu v češtině, která toto dokázala

- občas zjevně fandí katolickému pojetí historie

vynikající kniha

protože je všeobecná
(katolická)

SPRAVEDLNOST

SSČ

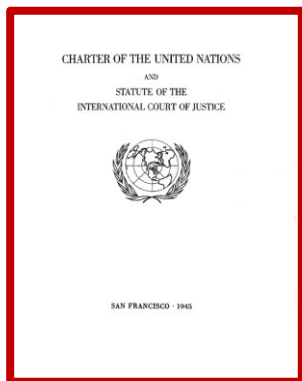
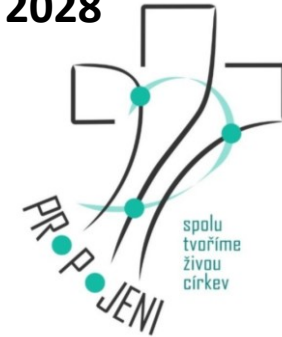
spravedlnost, - i ž

1. *nestranné hodnocení, uznávání práv druhého*: cit pro spravedlnost; prosazovat spravedlnost
2. *rozhodování podle práva v něj. sporu*: dovolat se spravedlnosti
3. *kniž. soudní n. jiný orgán zjednávající právo*: neušel spravedlnosti, přen. *spravedlivému trestu*

15. září 2021

„HLEDÁNÍ“ 2021 - 2028

Charta Organizace spojených národů (č. 30/1947 Sb.)

Všeobecná deklarace lidských práv (10. 12. 1948)

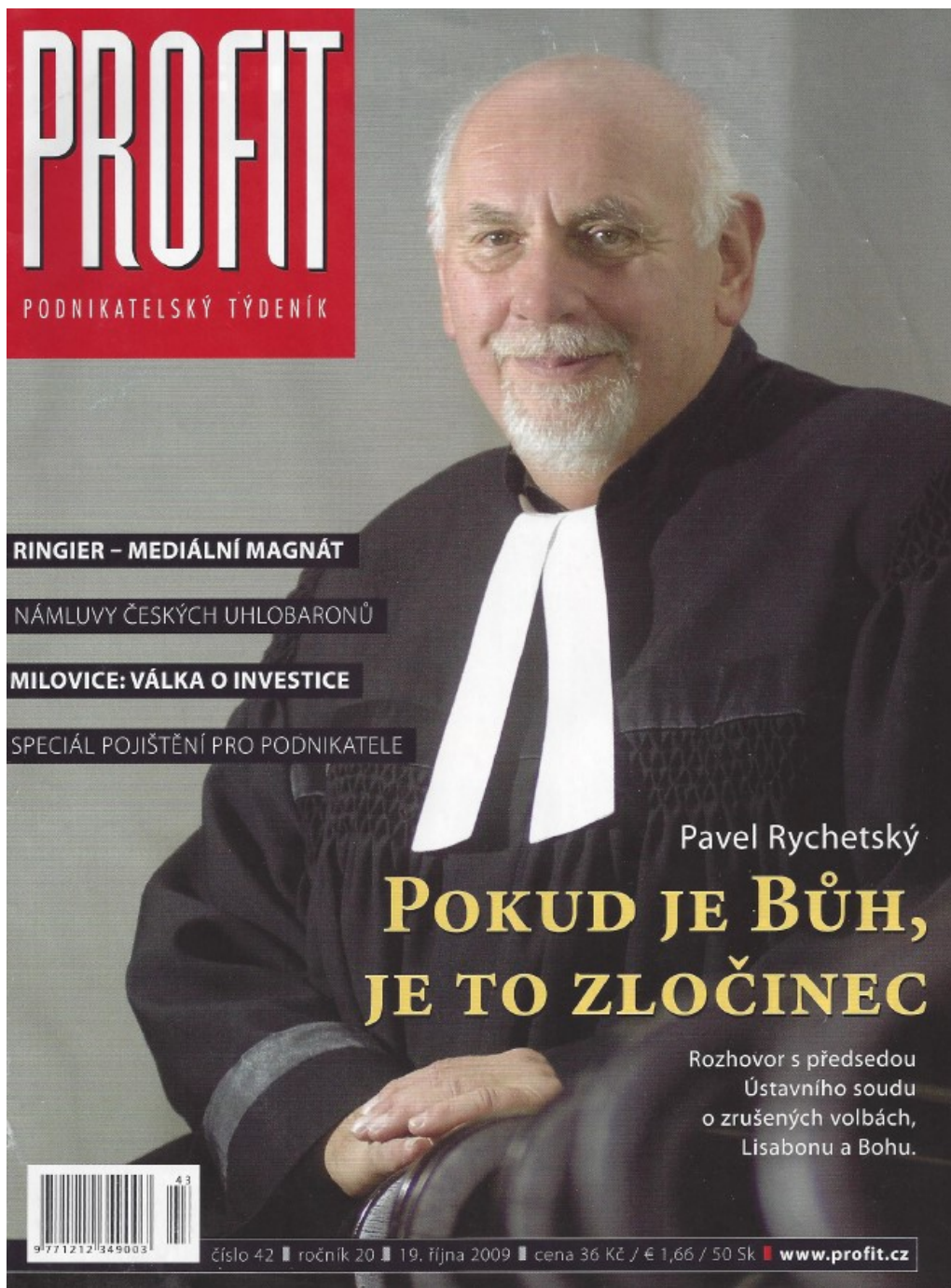
ZA KBSE

MEZINÁRODNÍ PAKTY o lidských právech (č. 120/1976 Sb.)

uvozen ústavním zákonem č. 23/1991 Sb. a součástí ústavního pořádku dle č. 2/1993 Sb.

časopis Profit 42/2009, 19. října 2009

„Kde se stala chyba?”

Já tvrdím, že to je důsledek druhé světové války, holocaustu. Evropský systém hodnot byl především systém křesťanský. Může někdo věřit v Boha po tom, co šly miliony lidí do plynu, a on nezasáhl? Základem křesťanské víry je víra v to, že Bůh je všemohoucí – pokud to tak je, tak je Bůh největší zločinec. Proto se rozpadl systém hodnot, protože byly plynové komory.“

„Co je hlavním problémem české justice?

Celková krize dnešní společnosti. To, že jsme ztratili společný systém hodnot. Problém spravedlnosti ve vyspělých zemích je všude stejný. Má dva aspekty – nepřiměřenou délku soudního řízení a nejednotnost, nepředvídatelnost rozhodnutí. To je způsobeno bezmocností moderní poválečné společnosti.

Před válkou existoval jakýsi nepsaný, všemi akceptovaný vzorec pravidel chování. Většinu věcí, které dnes řeší soudci, řešili jiní lidé, pan starosta, pan farář – prostě někdo jiný. Po válce ale společnost skončila v totálním rozkladu, přišla o systém obecně uznávaných pravidel a hledala nějaké východisko. Našla je v nezadatelných lidských právech a svobodách. Nic jiného, co by mělo nějakou morální hodnotu, prostě nebylo po ruce. Společnost ale věděla, že tento systém sám o sobě fungovat nebude – a tak svěřila dohled nad ním soudům. A ty jsou dnes zahlceny. Soudy dnes soudí všechno, a proto soudí dlouho.“

realita je zcela opačná - „Osvětim“ byla proto, že jsme ztratili společný systém hodnot, hlavní problém české justice je, že opět nalezený a kodifikovaný společný systém hodnot ignoruje

